

Görgei Artúr megítélése többször változott, tetteit, érdemeit politikai érdekektől, vagy meggyőződéstől függően sokan sokféleképp értelmezték. Valós alakját egyre inkább elfedte a személyéhez kapcsolódó szóbeszéd, az 1848-49-es forradalomhoz és szabadságharchoz való viszonyunk, az ország függetlenségét, a polgári átalakulást is szimbolizáló Kossuth-kultusz. A Magyar Nemzeti Múzeum kiállításában most 16 közgyűjtemény és több magánszemély 416 db válogatott műtárgya alapján egyszerre ismerkedhetünk meg a 201. éve született Görgeivel, valamint az utókor vele kapcsolatos elképzeléseivel.

Az örmény gyökerű tábornokot idéző tárlat után a résztvevők lehetőséget kaptak a látványos Seuso-kincsek megtekintésére. A ma ismert 14 ezüstedény és az elrejtésükre használt rézüst a római császárkor késői szakaszából fennmaradt, lakoma- és tisztálkodó készleteket tartalmazó kincsleletek között a legértékesebbnek számít. A kincs névadó tálján nemcsak az edény tulajdonosának, Seusonak a neve olvasható, hanem az ábrázolt vadász- és piknikjelenetek egyik feliratából azt is megtudjuk, hogy villája és birtoka Pelso, azaz a Balaton közelében fektűt.

(Forrás: Magyar Nemzeti Múzeum)

Bálintné Kovács Júlia

Azbék

Történt pedig, hogy a Füzetek legutóbbi számában olvashattam *Ázbé Mihály* marosvásárhelyi lakos rövid családtörténetét, és kedden kedvem kerekedett, hogy foglalkozzam egy kicsit ezzel a családnévvel, amellyel újabban gyakran találkozom.

„Kászonyúfaluban egy örmény sírmlék található: Azbé István 1880-1948.

Azbé István Csíkszépvívről került Kászonba, mint kereskedő. Utódai nem születtek, a család kihalt.”

Forrás: Sztojka Tamás: *Erdélyi Örmény Gyökerek 2016. január - február 53. lap*
Két évvel ezelőtt a Gyalui Várnapok alkalmával Győr László gyűjtő képeslap kiállításán találkoztam ennek a kereskedőnek a nevével, aki íme képeslapok kiadásával is foglalkozott.

Azbé István kiadása: Kászonyúfalú

A Füzetek 2017 július-augusztusi számában (30. oldal) bizonygattam, hogy *Virág János*, Kolozsváros híres mészáros a örmény volt.... bizonyítékaim egyike így szólt:

„A Kolozsvár közelében lévő Gyalu községből az 1930-ban Szamosújváron megtartott templomszentelési ünnepségre adakoztak: *Ázbej Viktor, Id. Betegh Márton, Bocscsánczy Anna, Özv. Kovács Gy.-né, Virágh Kristóf, Virágh Márton.*

A Kolozsváron megjelenő Erdélyi Közérdekű Napilapban, a *Szabadságban* 2018. december 8-án megemlékeztek *Anca Pálné Ázbej Margitról* (Busikáról), aki 25 évvel ezelőtt, 1993-ban halt meg, emlékezett rá Zsófia és Palika.

1. *Anca Pálné, Kardos Márta* – kolozsvári testnevelő-tanárnő, sokszoros országos bajnok, Európa-bajnoki ezüst- és bronzérmes evezősőn az 50-es években, számos nemzetközi regatta díjasa, itthon a Snagov-tavon, a határokon túl Amszterdamban, a szlovéniai Bledben, az akkori

nyugatnémet Duisburgban, a lengyel Poznanban, az egykori Posenben a franciaországi Maconban és Anglia fővárosában, Londonban.

Férje édesanyja, *Azbej Margit* magyar-nagykapusi földbirtokos lánya, a magyarul szakácsot jelentő Amirás család sarja révén került örmény családba.

A jelenleg Kolozsváron élő és dolgozó *Anca Páltól* – akinek az édesapja emlékezetem szerint a Kolozsvári Filharmónia egyik igazgatója volt –, megtudtam, hogy a magyarkapusi temetőben egy parcellányi örmény sír található. Ezen kívül a család egyik őse meg is írta a családtörténetet...

A lényeg az, hogy Kalotaszegen – Magyarkapuson, mostani nevén Nagykapuson kívül máshol is vannak Azbejek.

A telefonkönyvben keresgéltem, és egy találatra találtam, aki így írja a nevét: *Azbej*. Gondolom azért, mert románul az *Azbejt* azbezs-nek olvasnák. Beszéltem Vele telefonon, felesége *Hajnalka* tanítónő, kapják már a Füzeteket.

(folytatjuk)